

НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ

Факултет за дистанционно, електронно и продължаващо обучение

КУРСОВА РАБОТА

ПО МЕЖДУНАРОДНА ИКОНОМИКА

на тема:

**ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ДОГОНВАЩ
ИКОНОМИЧЕСКИ РАСТЕЖ В СТРАНИТЕ,
ПРИСЪЕДИНИЛИ СЕ КЪМ ЕС ПРЕЗ 2004 И 2007 Г.**

Изготвил:

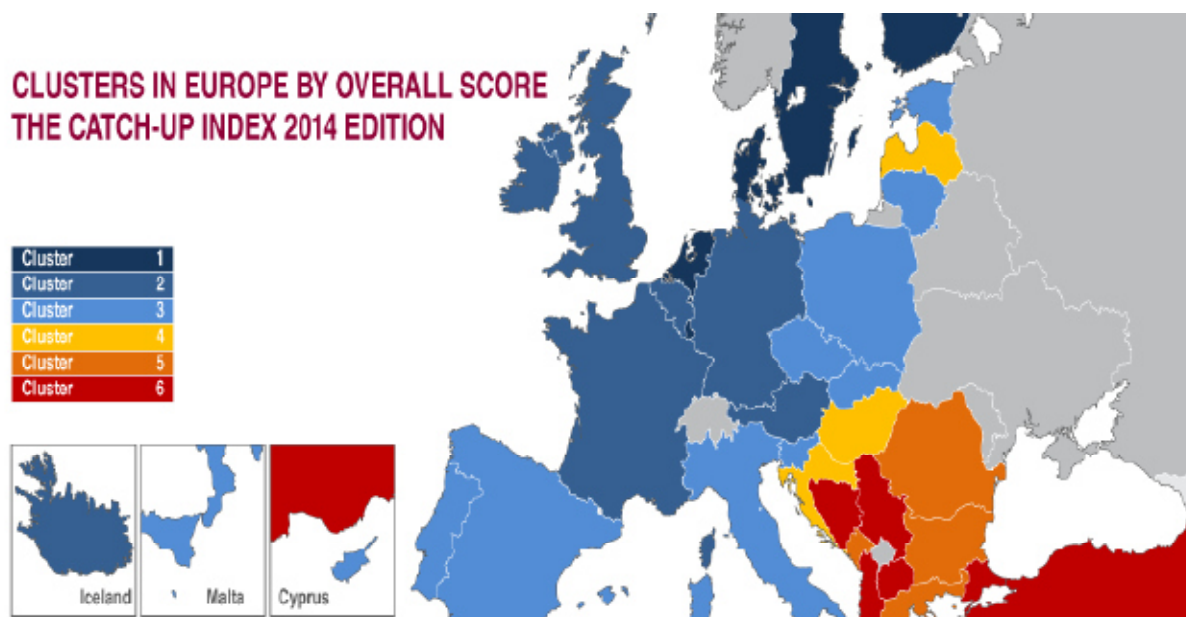
Проверил:

2015

УВОД

Процесът на догонване е довел до желаните резултати като страните-членки на ЕС от Централна и Източна Европа (ЦИЕ) са все по-близо до тези на Запад в областта на икономиката, демокрацията, управлението и качеството на живот. Тези констатации са направени за четири последователни години, регистрирани от Catch-Up Index 2014 на Институт Отворено общество - София. Докладът „The Gravity Effect” се основава на четвъртото издание на индекс, който измерва и подрежда 35 страни - държави-членки, страни кандидатки и потенциални страни кандидатки в четири категории: икономика, качеството на живот, демокрация и управление, на базата на 47 показатели, с оценки от 0-100. Картата на Европа (фиг.1) се променя като индексът идентифицира географски модели на конвергенция и дивергенция в Европа. Това се илюстрира от формираните клъстер групи на базата сходствата в представянето.

Фиг.1

Източник: <http://www.thecatchupindex.eu/TheCatchUpIndex>

Констатациите потвърждават, че разделението между Север и Юг в Европа продължава да заменя Изток и Запад, но там също се наблюдават нововъзникващи субрегионални модели, например някои страни в географска близост показват сходни тенденции на развитие.

Процесът на догонване в ЦИЕ (ЕС10 + 1) показва, че Прибалтика и Полша формират групата на най-динамични догонващи участници и Естония се очертава лидер на ЕС 10 + 1. От друга страна, има страни, при които се наблюдава спад или те не

се движат в класацията на индекса. Индексът за 2014 представя намалени оценки за Словения, Унгария и Хърватия, въпреки че те са имали добра отправна позиции. Страните, в югоизточната част на Европа продължават да заемат последните позиции на индексът. Независимо от това, влиянието на членството в ЕС има значение за „по-новите” държави членки като група – те са по-добре, отколкото техните колеги извън ЕС. Индексът за 2014 регистрира, че управлението, качеството на живот и демокрацията са все още по-предизвикателни области в процеса на догонване и в категорията на икономиката, догонването изглежда по-бързо.

Промяната в основите на световната икономика подкопава доверието на хората в установената капиталистическа система и е започнал прогресивен дебат по икономическия и социален модел на Европа и бъдещето на ЕС. По специално, прогресивните интелектуалци настояват преориентиране на целите на икономическата политика, а именно: те смятат, че ЕС не трябва да се съсредоточава изцяло върху нарастване на БВП, а вместо да се работи за по-всеобхватно, устойчиво разбиране за растеж.

1. НОВАТА СТРАТЕГИЯ НА ЕС

Основните документи на ЕС отразяват актуалната дискусия за растеж доминиран от по-широкото разбиране за просперитета. В Лисабонската стратегия от 2000 г., ЕС поставя амбициозната цел да стане най-конкурентния икономически регион в света до 2010 г. Цел, която очевидно не е осъществена очевидно пропусна. По онова време ЕС се е стремил да увеличи БВП и да се извършат допълнителни инвестиции в човешкия капитал.

Повече от десетилетие по-късно, Европейската Комисията подчертава различен набор от цели в стратегия ЕС 2020, изискващи „интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж”. Като част от новата стратегия, ЕС си постави три основни приоритета: да развива обществото на знанието, за да използват икономично природните ресурси, както и да бъде извършено социално сближаване с ниска безработица. И конкретни цели са в основата на всеки един от тези приоритети, а именно, че до 2020 г. всяка държава-членка трябва да харчи по-малко от 3 на сто от БВП за научноизследователска и развойна дейност, достигане на равнище на заетост до 75 на сто (средно) и да се намалят емисиите на парникови газове с най-малко 20 на сто в сравнение с 1990 година.